

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINA — JURISPRUDENȚA — LEGISLAȚIUNE — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

D I R E C T O R : C I R U E C O N O M U

Licențiat în drept din Paris, Procuror-General la Înalta Curte de Casație

PRIM-REDACTOR: ION N. CESADESCU || REDACTOR-PROPRIETAR: I. S. CODREANU

A B O N A M E N T U L

Pe an, în România 40 lei
 6 luni 20 "
 3 luni 10 "
 Străinătate: 50 lei pe an, 25 pe 6 luni

*Apare de două ori pe săptămână
 sub redacțiunea unui comitet*

Abonamentele se plătesc tot-d'a-una înainte

Redacția & Administrația
 București, CALEA RAHOVEI—5
 Lângă Palatul Justiției
TELEFON № 1698

S U M A R :

Drepturile bărbatului asupra bunurilor dotale ast-fel precum determină art. 1242 din Codul civil pot fi ele modificate prin contractul matrimonial? de d. D. G. Maxim.

JURISPRUDENȚĂ :

Înalta curte de casație s. I: *George Filip și alții cu Maria Vasile Manole*;
 Idem s. II: *T. Dăniciuc, recurs corecțional*;
 Idem s. III: *Pangl cu Melik*;
 Curtea de apel Galați s. I: *Banca de credit român în lichidare Ieschek & Co cu L. Dimissianu și Stavru Maniati*;
 Trib. Dolj s. III: *S. Teodorian cu Sol. Cociu*;
 Trib. Fălciu: *Anica N. Bazincu cu Ruxandra Teoderașcu și alții*;
 Trib. Dolj s. I: *Iosif Marcon cu șeful biroului pentru marcarea obiectelor prețioase*;
 Judecătoria ocol. Vrancea: *Ion Baciuc cu Ion Ionescu*.

Drepturile bărbatului asupra bunurilor dotale ast-fel precum le determină art. 1242 din Codul civil pot fi ele modificate prin contractul matrimonial?

Legiuitorul acordă numai bărbatului dreptul de a administra bunurile dotale și după ce proclamă această regulă, adaugă prin ultimul alineat al art. 1242 din Cod. civil, că femeia poate totuși stipula în contractul de căsătorie, ca să primească ea însăși pe fie-care an și sub quitanțele ei singure, o parte din veniturile sale pentru întreținerea și trebuințele sale personale. Ast-fel, dacă luăm regimul dotal așa precum este stabilit legalmente, contractul care-l presupune pur și simplu legea, bărbatul are singur administrațiunea averii dotale, după cum femeia o are asupra celei parafernale.

Diferite clause matrimoniale, ce se ivesc în practică, pot însă stipula pentru bărbat depozitarea mai mult sau mai puțin completă de administrațiunea averii dotale, și în toate aceste cazuri, de sigur, că stipulațiunea se va respecta dacă nu este violat dreptul bărbatului de cap al asociațiunii conjugale. (Art. 1224 Cod. civ.).

Femeia poate însă să-și rezerve prin contractul de căsătorie administrațiunea tuturor bunurilor sale dotale?

Mare parte dintre autorii francezi, împreună cu d-l Alexandresco, la noi, se pronunță formal pentru nulitatea unei asemenea clause care ridică bărbatului prerogativa ce zic că-i este exclusiv atribuită în regimul dotal de a administra bunurile supuse acestui regim. Asemenea clausă este contrară textului legii susțin partizanii acestei opinii. «Dreptul femeii de a administra bunurile sale implică paraferna. Dotalitatea, este din contra, exclusivă ori-cărui drept de administrațiune pentru femeie. Ambele lucruri fiind incompatibile trebuie optat. Dacă administrațiunea tuturor bunurilor dotale se acordă femeiei, această rezervă le prefăce în parafernale și dar alienabile și prescriptibile»¹⁾. Și, apoi, adaugă susținătorii nulității: «Legiuitorul declară că soții nu pot să deroage la dreptul ce aparține bărbatului ca șef al asociației conjugale. Ori, dreptul de administrare a bunurilor dotale aparțin atât de clar bărbatului ca șef, în cât nu se poate deroga la acest drept de cât într'un mod timid, permițând femeiei de a primi ea însăși o parte din aceste venituri»²⁾.

Cestiunea însă comportă discuțiune, și nu este atât de simplă, cu toate argumentele de text ce se invoacă de acești autori. Regimul dotal, după

¹⁾ A se vedea: Alexandresco «Dreptul civil român» VIII, pag. 219 L. Jouisot «Étude sur le système du régime dotal» 1888, II, pag. 24; Aubry et Rau, «Code civil», V, § 535 pag. 549; Eyquem, «Le régime dotal», 1903, pag. 246 și 262.

Doctrina italiană se pronunță în același sens a nulității clauzei ce ar conținea pentru femeie dreptul de a administra dotal și articolul 1399 din codicele italian este identic cu articolul 1242 din codicele nostru și cel frances corespunzător. Bianchi comentând acest text zice că asemenea clausă nu poate fi eficace pentru că este oprită de lege; și, citează în susținerea acestui argument art. 1379 din codicele italian, identic cu articolele 1388 din codicele frances și art. 1224 din codicele nostru și care dispozițiunii consacră la fel pe bărbat ca șef al asociațiunii conjugale. (Bianchi, «Del Contratto di matrimonio», 1892 pag. 242).

²⁾ Eyquem, op. cit. pag. 263.

cum zice Planiol, tinde a se îndepărta de tipul său primitiv prin liberul joc al convenţiunilor ¹⁾. Şi, în realitate, dacă dispoziţiunea care consacră pe bărbat ca şef al familiei şi al asociaţiunei conjugale este de ordine publică, tot de ordine publică este şi măsura ce o ia acelaşi legiuitor, care decretează libertatea convenţiunilor matrimoniale, întru cât nu se atinge dreptul bărbatului. Şi întrebarea este dacă se atinge acest drept. Nu, răspundem după buna raţiune, pentru că însuşi legiuitorul prevede ipotesa liberei administraţiuni de către femeie a avutului său, în caz de separaţiune de patrimonii (art. 1265) şi deci, la ce să fie împedicat bărbatul a renunţa de la început prin propria sa voinţă?

De altmintrelea, cestiunea nu poartă interes de cât în ce priveşte inalienabilitatea, căci contractanţii n'ar avea de cât se adopte paraferna bunurilor ce voesc să fie administrate de femeie şi iată că voinţa lor este satisfăcută. Cestiunea deci redusă, se pune: dacă stipulându-se o asemenea clausă, bunul rămâne inalienabil? «Nu, susţin partisanii opiniunei nulităţii clausei, pentru că inalienabilitatea a fost decretată de lege spre a conserva bunurile în familie, a proteja femeia contra apucăturilor bărbatului spre cheltueală, şi contra ascendentului ce ar putea lua asupra ei; aceste raţiuni nu mai există când s'a dat femeii administraţiunea dotei, cu escluderea bărbatului ca nedemn şi incapabil» ²⁾.

Toate aceste argumente sunt departe de a mă convinge. Legiuitorul decretând inalienabilitatea, urmăreşte un scop înalt: să asigure în timpul căsătoriei existenţa familiei. Şi iată dar că inalienabilitatea proteje şi pe femeie contra ei însăşi.

Dacă legiuitorul prevede posibilitatea inalienabilităţii averii femeii, declarând-o dotală şi în administraţia soţului, pentru ce soţii de comun acord să nu poată întinde inalienabilitatea şi la averea ce rămâne în administraţia femeii? S'a văzut, de multe ori, femei capabile, apte de a mânui un comerţ sau a dirija agricultura, şi nu văd motivul ce s'ar opune ca în toate aceste cazuri, să se declare averea dotală, şi deci inalienabilă, dar în administraţiunea femeii? Autorii părerei contrare au fost derutaţi de noutatea acestor combinaţiuni, după cum zice Planiol, şi nu indic nici unul vreun alt argument în cauză. Ceî de al treilea, de asemenea, nu vor fi de loc jigniţi în interesele lor, căci publicitatea actului dotal îi va face să cunoască că dănişii trebuie să trateze cu femeia în tot ce se atinge de aceste bunuri. În ochii tuturor deci femeia ar avea bunuri dotale, ca şi para-

fernale, supuse condiţiunei inalienabilităţii, dar rezervate ei spre administrare. Curtea de casaţie din Franţa s'a pronunţat categoric în acelaş sens, ca şi un alt autor însemnat Roguin ¹⁾, susţinând că clausa este licită, pentru că după lege soţii sunt liberi în alegerea convenţiunilor lor, numai ca să nu fie contrare legii şi bunelor moravuri; şi aceea despre care este vorba nu este jignitoare demnităţii şi supremaţiei bărbatului, aşa că trebuie să îşi producă efectele sale adică să constituie imprescriptibile şi inalienabile imobilele dotale ²⁾. Chiar însăşi partisanii nevalidităţii clausei sunt pentru validitate dacă femeia şi rezervă usufructul *tuturor* veniturilor sale, cu dreptul de administraţiune pentru bărbat ³⁾. Şi dacă este vorba de violare de text, pe care se bazează când susţin nevaliditatea în cas de rezervă pentru femeie chiar a administraţiunei, violare ar fi şi în ultimul cas, de vreme ce legiuitorul prevede ipotesa primirei de către femeie numai a o parte din venituri şi nu a întregii averi, supuse usufructului bărbatului.

Am demonstrat, cred, cu suficienţă, că în starea actuală a legislaţiunei noastre este absolut permis de a se declara dotale, adică supuse inalienabilităţii, chiar bunuri rămase în administraţiunea femeii, ca şi cele parafernale. Cu ocaziunea revizuirii Codicelui prevederea unei atare dispoziţiuni, care să nu dea loc la indoială, ar corespunde cu siguranţă practicei juridice şi unei reale necesităţi în viaţa socială. Regimul dotal complectat va contribui şi mai mult la dezvoltarea familiei româneşti.

Dimitrie G. Maxim

Consilier la Curtea de apel din Galaţi

INALTA CURTE DE CASAŢIE ŞI JUSTIŢIE s. I

Audienţa de la 14 Maiu 1907

Preşedenţia D-lui G. N. BAGDAT, Consilier

Gheorghe Filip ş. a. cu Maria Vasile Manole

Prescripţia decenală. — Dobândirea proprietăţii prin asemenea prescripţiune. Condiţiunile cerute pentru a prescrie. — Depunerea listei de martori după termenul de 5 zile, în afaceri venite în apel de la judecătorul de ocol. — Decăderea părţilor a se mai servi de această probă. — Interogator. — Interpretarea declaraţiunei făcută la interogator. — Chestie de fapt — (Art. 1895 C. civil; art. 186 Pr. civilă).

1. Acela care stăpâneşte un pământ ca proprietar în mod public şi neîntrerupt mai mult de

¹⁾ Ernest Roguin, «Traité de droit civil comparé», 1905, pag. 665.

²⁾ Decisiunea din 17 Februarie 1886, reproducă de Eyquem, şi Jouitou la paginile citate

³⁾ Alexandresco, vol. şi loc cit. pag. 219. Tot d-l Alexandresco, în nota 2 de la pag. 217 a aceluiaş volum, pare a fi de părerea contrară, susţinând că şi stipulaţiunea primirei totalităţii veniturilor de către bărbat este nevalidă, căci ar însemna să desfiinţeze usufructul bărbatului.

¹⁾ Planiol, «Droit civil», III, pag. 463.

²⁾ Eyquem, op. cit. pag. 263.

10 ani, dobândește proprietatea pământului prin prescripția prevăzută de art. 1895.

2. Dispozițiile procedurii civile se aplică de tribunal care judecă în apel afacerile venite de la judecătoriile de ocol ori de câte ori în legea judecătoriilor de pace nu este o dispoziție contrarie.

Prin urmare, în legea judecătoriilor de ocol ne fiind nici o dispoziție care să acorde părților dreptul a depune lista de martori și peste termenul de cinci zile prescris prin art. 186 Pr. civilă, sub sancțiunea ca partea să nu se mai poată folosi de această probă, de aci rezultă că și la tribunale, în asemenea materie venite de la judecătoriile de ocol lista de martori are a fi depusă în termenul sus arătat, sub aceeași sancțiune.

3. Interpretarea declarațiunii făcută de o parte la interogator este de suverana atribuție a judecătorilor de fond, care nu poate fi censurată de Curtea de casație, atunci când acea interpretare nu denaturează răspunsul dat la interogator.

Decizia No. 187/907.—Respins recursul făcut de Gheorghe Filip și alții, contra sentinței tribunalului Bacău No. 100/906, dată în proces cu Maria Vasile Manole.

Curtea,

Ascultând pe d-l avocat Gr. Maniu în desvoltarea motivelor de casare.

Pe intimată care a cerut respingerea recursului.

Pe d-l procuror general Gîru Oeconomu în concluziunile puse pentru respingerea recursului.

Deliberând,

Asupra motivului I de casare:

«Rea interpretare a art. 1895 C. civ., căci adversara noastră invocând această prescripție contra coprinsului actelor ei și a cercetărilor locale preurmăte, îi dă câștig de cauză, fără a se stabili cu nimic nici identitatea locului, nici posesiunea reală».

Având în vedere că se constată din sentința supusă recursului, că recurenții de azi, Gheorghe Filip, Ion Filip și Constache Filip, au intentat în contra minorilor defunctului Vasile Manole, reprezentați prin tutoarea lor legală Maria Vasile Manole, acțiune în revendicarea a trei și jumătate pogoane loc de siliște; că, tribunalul, în apel, a respins acțiunea ca nefondată;

Considerând că tribunalul constată în fapt că Vasile Manole, tatăl minorilor, care n'a fost improprietar și n'a moștenit de cât a șaptea parte din cele 4 fâlcă rămasă de la defunctul lui părinte N. Manole, prin actul autenticat de trib. Bacău la No. 205/83, a cumpărat pământul revendicat prin acțiunea de față, pe care stăpânindu-l ca proprietar, în mod public și neîntrerupt, mai mult de 10 ani, a dobândit prin prescripția prevăzută de art. 1895 C. c. proprietatea pământului în litigiu;

Considerând că față cu această constatare de fapt a tribunalului, nu poate fi vorba de greșita interpretare a art. 1895 C. c. după cum se pretinde prin sus arătatul mijloc de casare;

Asupra motivului al II de casare:

«Violarea art. 186 Pr. civ., căci fiind vorba de un apel venit de la judecătorie, era aplicabilă în speță procedura judecătoriilor de pace și deci depunerea listei nu era tardivă».

Considerând că procedura civilă se aplică de tribunal, care judecă în apel afacerile venite de la judecătoriile

de ocol, ori de câte ori în legea jud. de pace nu este o dispoziție contrarie;

Considerând că în legea jud. de pace, nu este nici o dispoziție care să acorde părților dreptul a depune lista de martori și peste termenul de 5 zile, prescris prin art. 186 Pr. civ., sub sancțiunea ca partea să nu se mai poată folosi de această probă;

Considerând că ast-fel fiind, și întru cât se constată prin sentința atacată, că recurenții n'au depus lista de martori în termenul de 5 zile, cu drept cuvânt și printr-o bună interpretare a sus citatului text de lege, tribunalul a declarat decăzuți pe recurenți din dreptul de a se mai folosi de această probă, și prin urmare, nici acest motiv nu este întemeiat;

Asupra motivului al III de casare:

«Denaturarea interogatoriului nostru în care am recunoscut că dascălul V. Manole era neînproprietar, tocmai fiind că nu era clăcaș și avea pământ anterior ca moșnean».

Considerând că interpretarea declarațiunii făcută de o parte la interogatoriu, fiind de suveranul atribut al judecătorilor de fond, scapă controlului acestei Inalte Curți, când acea interpretare nu denaturează răspunsul dat la interogatoriul, ceea ce nu s'a dovedit în specie

Considerând dar, că și acest ultim mijloc de casare fiind neîntemeiat, recursul se găsește nefondat;

Pentru aceste motive, de acord cu concluziunile d-lui Procuror general, respinge etc.

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE S. II

Audiența de la 7 Mai 1907

Președenția D-lui N. MANDREA, Președinte

T. Dănciuc, recurs corecțional

Apel.—Materie penală. — Obligația judecătorului de ocol de a judeca în fond un apel venit de la judecătorie comunală, chiar și atunci când inculpatul nu se prezintă.—(Art. 147 și 182 Pr. penală).

In materie penală, dacă inculpatul nu se înfățișează, va fi judecat în lipsă, de unde urmează că, judecătorul de ocol, sesizat de un apel, trebuie să judece afacerea în fond, iar nu să respingă apelul ca nesusținut.

Decizia No. 127/907.—Casată, în urma recursului făcut de Th. Dănciuc, cartea de judecată a judec. ocol. Tutova, No. 116/907.

Curtea,

În absența recurentului,

Ascultând pe d-l Procuror P. Sadoveanu;

Deliberând și

Având în vedere cartea de judecată supusă recursului prin care s'a respins ca nesusținut apelul făcut de recurent contra unei cărți de judecată pronunțată de juriu comunal;

Considerând că în materie penală, după art. 147 și 182 Pr. pen. dacă inculpatul nu se înfățișază, va fi judecat în lipsă;

Că după aceste texte, judecătorul de ocol, sesizat de un apel, trebuie să judece afacerea în fond, iar nu să respingă apelul ca nesusținut;

Că, procedând astfel, a violat citatele texte de lege, așa că cartea de judecată urmează a fi casată;

Pentru aceste motive, Curtea, casează, etc.

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE S. III

Audiența de la 5 Ianie 1907

Președenția D-lui G. P. PETRESCU, Președinte

Pangl cu Melik

Contract de asociație. — Stipulație derogatorie de la art. 1511 Cod. civil. — Miză socială consistând în munca sa în industria cuiva

Expertiză bazată pe registre comerciale. — Facultatea judecătorilor de a ține seamă de concluziunile expertului, sau de a le înlătura întemeindu-se pe observarea directă a registrelor. — Motivarea deciziunii în această privință.

1. Părțile contractante, în materie de contract de asociație, sunt libere să deroge de la dispozițiunile art. 1511 din Codul civil, stipulând părți egale de câștig sau pierdere, cu toate că unul din asociați ar fi pus în comun numai munca sa în industria sa.

Instanța de fond poate trage această constatare, în lipsă de contract, și din examinarea registrului inventar, ce a servit la exercitarea comerțului.

2. Din art. 909 Cod. comerc. combinat cu art. 211, 220 și 221 Pr. civ., rezultă că judecătorii au facultatea de a rândui facerea unei expertize numai în scopul de a se lumina în judecățile ce au a face, iar nu de a li se impune rezultatele expertizelor ca fapte stabilite la darea hotărârilor.

Așa dar, nu se violează aceste texte, când Curtea de fond procedează singură la observarea directă a conținutului registrelor și își formează convingerea asupra faptelor invocate, fiind destul ca Curtea să-și motiveze deciziunea sa în această privință, cum și pentru ce nu ține seamă de opiniunea expertului.

Decizia No. 143/907. — Respins recursul lui V. Pangl, în contra deciziei Curții de Apel din București, S. III-a, No. 16/906 în procesul cu G. C. Melik.

Curtea,

Ascultând pe d-l avocat Mitescu în dezvoltarea motivelor de recurs; și

Pe d-l avocat Miculescu în combateri;

Deliberând,

Asupra motivului I de casare:

I. «Violarea art. 1511 Cod. civ. și exces de putere. Neexistând convențiune specială pentru regularea condițiilor asociației dintre Pangl și Melik am cerut Curții să aplice principiul de drept consacrat de art. 1511 C. civ. — Curtea înlătură acest mijloc de apărare pe motiv că din registrele asociației ar rezulta că s'ar fi stabilit în mod tacit, ca paguba asociațiunii să fie suportată și de asociatul cu munca, contribuind și acesta la pierderi și cu capitalul său și cu munca sa.

«Prin aceasta Curtea comite un exces de putere, de oare ce înlătură proba făcută de mine prin interrogatorul d-lui Melik că adică condițiunile tovarășiei erau de a împărți pe jumătate beneficiile, iar pagubele să privească pe asociatul cu capital, nu și pe cel cu munca».

Având în vedere că înaintea instanțelor de fond recurentul a intentat acțiune în contra intimatului, spre a'i plăti partea egală ce i se cuvine din beneficiul rezultat din asociația de croitorie ce existase între dânsii și care s'a desfășurat în urmă;

Considerând că Curtea de apel constată în fapt că deși părțile n'au încheiat act scris pentru stabilirea condițiilor asociațiunii lor, totuși rezultă din observarea registrului inventar, că dânsii au înțeles de a lua parte egală din sumele bănești atât la beneficii cât

și la pierderi, deși recurentul Pangl a depus în asociațiune numai munca sa;

Considerând că în asemenea circumstanțe, pe de o parte asemenea constatare de fapt a Curții de apel scapă de sub controlul Curții de casație, iar pe de altă parte, părțile fiind libere de a deroga la dispozițiunile art. 1511 C. civ., după cum constată în fapt Curtea de apel, urmează că motivul de casare este nefondat;

Asupra celui de al doilea motiv de casare:

II. «Curtea înlătură constatările expertului și pune temei numai pe registrele neregulate și incomplete ale d-lui Melik fără să arate motivele pentru care dă la o parte concluziunile din raportul de expertiză. Expertiza am cerut-o tocmai pentru motivul că conținutul registrelor ținute de d. Melik nu inspira încredere și expertul constata în adevăr alte rezultate de cât acele din registre.

«În asemenea împrejurări Curtea numai prin exces de putere și nemotivare, înlătură expertiza și primește de bune cifrele din registre adică acte făcute de însăși partea în sprijinul pretențiunilor sale».

Considerând că din art. 909 Cod. com. combinat cu art. 211, 220 și 221 Pr. civ., rezultă că judecătorii au facultatea de a dispune efectuării de expertize numai în scopul de a se lumina în judecățile ce au a face, iar nu de a li se impune rezultatele expertizelor ca fapte stabilite în darea hotărârilor;

Considerând că în speță, deși s'a dispus și efectuat expertiză pentru liquidarea socotelilor asociațiunii dintre părți, totuși Curtea motivează, că mai multă convingețiune îi face observarea directă a conținutului registrelor, ținute de către intimatul Melik cu aprobarea recurentului Pangl în cursul mai multor ani și astfel. Curtea a stabilit ea însăși direct că suma ce mai are a lua recurentul de la intimat este numai de 235 lei;

Considerând că după principiul expus mai sus pe de o parte Curtea a putut să nu țină seamă de rezultatul expertiză, iar pe de altă parte ea motivează pentru ce nu admite opiniunea expertului de a se înlătura registrele și apreciază că trebuie a se pune temei pe conținutul lor;

Considerând că astfel fiind este nefondat și acest motiv de casare.

Pentru aceste motive, Curtea respinge, etc.

CURTEA DE APEL DIN GALAȚI, SECȚIA I

Audiența de la 16 Martie 1907

Președenția D-lui P. IONESCU, Prim-Președinte

Banca de Credit Român în lichidare Jeschek & Co. cu L. Dimissiano și Stavru Maniati

Decisia comercială No. 7

Abordaj. — Condițiile legale pentru exercițiul acțiunii de abordaj. — Protest. — Admisibilitate — (Art. 677 Cod. com.).

Acțiunea de abordaj nu poate fi admisă dacă nu s'a făcut protest în termen de trei zile, către autoritatea locului unde s'a petrecut faptul sau la primul port de oprire.

Petiția adresată căpităniei acestui port, de căpitanul vasului, prin care cere experți oficiali care să constate și să evalueze stricăciunile din abordaj, ține loc de protest.

Curtea,

Având în vedere apelul făcut de Banca de Credit Român în lichidare Jeschek & Co. contra sentinței comerciale a Trib. Brăila secția II No. 47/906, prin care s'a admis acțiunea intentată contra-i de L. Dimissiano și Stavru Maniati, și s'a obligat să plătească acestora

suma de 2925 cu procente legale comerciale dela data intentării acțiunii până la achitare plus 300 lei cheltueli de judecată;

Având în vedere că faptele în acest proces sunt următoarele: Remorcherul «Antoneta», proprietatea Băncii apelante, având a remorca mai multe șlepură de la Giurgiu la Brăila între cari și șlepură «Zoie» proprietatea intimaților, în ziua de 2 August 1902 pleacă din Silistra pe Dunăre având la remorcă 10 șlepură între cari și șlepură «Zoie». În dreptul bancului Carajorga unul din celelalte șlepură ce avea la remorcă, fiind înnisipit, șlepură «Zoie» a fost lovit și a suferit diferite stricăciuni, după cari intimații au introdus acțiunea care face obiectul procesului de față, acțiune care a fost admisă prin sentința apelată;

Având în vedere că din depunerile martorilor ascultați la tribunal, și raportul de expertiză făcut în cauză, se constată că în acel timp apele fiind scăzute, căpitanul remorcherului «Antoneta» a comis greșala de a lua în convoi 10 șlepură pe care a încercat să le treacă de odată prin sus numitul loc, cunoscut ca periculos, de oare-ce acolo este un banc de piatră, și când apele sunt scăzute toate vasele iau precauțiuni de a nu trece cu mai multe șlepură de odată pentru a evita accidente; că de alt-fel nici nu s'a dovedit că conducătorul remorcherului ar fi dat semnalul de atenție cârmacilor șlepurilor, spre a fi cu băgare de seamă la conducerea cârmei, lucru pe care chiar dacă aceștia l'ar fi făcut, însă dată fiind viteza cu care remorcherul și șlepurile mergeau n'ar mai fi folosit la nimic;

Având în vedere că din toate acestea este stabilit în mod evident culpa căpitanului remorcherului «Antoneta» proprietatea Băncii apelante, dânsa urmează, conform art. 501 c. com. și 999 c. civ., să repare daunele cauzate de prepusul său legal;

Având în vedere că apelantul pretinde în primul loc că acțiunea intimaților este inadmisibilă pentru motivul că dânsii nu s'au conformat dispozițiilor art. 677 c. com. să facă protest în termen de 3 zile la autoritatea locului unde s'a petrecut faptul, sau primul port unde s'a oprit vasul, iar în al doilea loc că suma acordată de Tribunal pentru repararea daunelor cauzate intimaților este prea mare;

Având în vedere că este adevărat că potrivit art. 677 c. com. pe care apelantul își întemeiază susținerile sale, acțiunea de despăgubire pentru daunele provenind din lovirea vaselor nu poate fi admisă dacă nu s'a făcut protest sau reclamațiune în termen de 3 zile către autoritatea locului unde s'a întâmplat faptul sau primul port în care vasul s'a oprit;

Având în vedere că intimații au îndeplinit această formalitate, căci din certificatul Căpitaniei portului Brăila No. 241/905 se constată că șlepură «Zoie» proprietatea intimaților a sosit din Giurgiu în portul Brăila la 14 August 1902, iar petiția adresată Căpitaniei portului Brăila de căpitanul aceluși șlep prin care a cerut ca experții oficiali să constate și să evalueze stricăciunile ce a suferit șlepură în cursul aceluși voiaj, poartă aceiași dată de 14 August 1902 în urma căreia experții oficiali au făcut constatarea lor în zilele de 18—21 August acel an;

Că de și această petițiune a fost înregistrată mai târziu la Căpitania portului, însă dupe explicațiunile date de Căpitanul portului, înregistrarea s'a făcut după ce experții și au depus raportul lor, explicație care concordă cu realitatea lucrurilor, căci este inadmisibil ca petiția să fi fost primită cu mult mai târziu de data la care experții au făcut lucrarea lor;

Că așa fiind, protestul a fost făcut de către intimați în termenul prevăzut de citatul articol, deci finele de neprimire invocat de apelantă este neîntemeiat;

În ce privește daunele cuvenite intimaților:

Având în vedere că expertul Ponici, numit la prima instanță pentru constatarea și evaluarea stricăciunilor cauzate șlepurii, arată prin raportul său, aflat la do-

sarul cauzei, în ce consistă acele stricăciuni, precum și costul reparării lor pentru ca vasul să fie readus în stare de a putea fi navigabil;

Că ținându-se seamă de importanța acelor lucrări, Curtea găsește că suma de 1425 lei arătată de expert nu este nici de cum exagerată;

Având în vedere că la această sumă urmează a se mai adăoga și suma ce se mai cuvine intimaților pentru daunele suferite, pentru că nu s'au putut folosi de acel șlep în timpul cât au ținut acele reparațiuni;

Având în vedere că tot din raportul aceluși expert se constată că acele reparațiuni au trebuit să dureze timp de 15 zile, însă Curtea găsește că suma de 1500 lei fixată de expert pentru acest timp și admisă de Tribunal este exagerată, și deci cată a o reduce la suma de 750 lei cât s'a găsit după aprecierea sa, că reprezintă dauna suferită pe arătatul timp;

Că așa fiind, apelul făcut de Banca de Credit Român în lichidare Jeschek & Co. urmează a se admite în parte și a se reduce quantumul despăgubirilor acordate intimaților la suma de 2175 lei cu procentul legal și a se menține cheltuelile de judecată acordate la prima instanță.

Pentru aceste motive, Curtea, admite în parte, etc.

TRIBUNALUL DOLJIU, SECȚIA III

Audiența de la 12 Ianuarie 1907

Președenția D-lui TH. ANT. BRAILOIU, Președinte

S. Theodorian cu Salom Cociu

Minoră. Incapacitatea lor de a contracta. — Cambie semnată de un minor. — Nulitatea ei în ce privește pe minor. — Dreptul minorilor de a exercita acțiunea în rescisiune pentru simpla leziune, contra angajamentele lor.

Condiția cerută pentru ca ei să fie obligați a întoarce ce au primit pe baza unui angajament. — (Art. 950, 1157, 1164 C. civil; art. 345 C. com.)

1. Legiuitorul prin art. 950 al. I C. civil a prevăzut că minorii sunt necapabili de a contracta iar prin art. 1157 același cod, prevede că minorele poate exercita acțiune în rescisiune pentru simpla leziune, contra ori căreia convențiunii.

Ast-fel, o cambie semnată de un minor nu e valabilă, mai cu osebire că art. 345 din Codul comercial prevede lămurit că, cambia semnată de un incapabil nu e valabilă de cât în privința persoanelor capabile ce au semnat-o.

2. Din combinația art. 1157 și 1164 C. civil, prin care legiuitorul a prevăzut că minori pot exercita acțiune de rescisiune pentru simple leziuni contra angajamentelor lor, a mai prevăzut prin acest ultim articol (1164) că minorii nu pot întoarce nici cea ce au primit în urma acestor angajamente, de cât sub condiția de a proba că, ei au profitat de ceea ce li s'a dat.

Tribunalul.

Având în vedere că apelantul prin avocatul său, d-l M. Oronulo, azi în instanță, a cerut admiterea apelului, precum și în consecință respingerea acțiunii de la prima instanță ca nefondată, de oarece clientul său, apelantul S. Theodorian, în anul 1900, luna Iulie 10, când a contractat cu intimatul Salom Cociu împrumutul de 400 lei cu polița mai sus menționată era minor și prin urmare incapabil de a contracta;

Având în vedere că apelantul pentru a dovedi că în timpul când a dat polița era încă minor, a depus la dosarul cauzei extract după actul său de naștere, liberat de Primăria Urbei Craiova, cu No. 2005 din 13

Octombrie 1898, din care se vede că numitul apelant este născut în orașul Craiova la 29 Decembrie 1879;

Considerând că de la 29 Decembrie anul 1879, data nașterii apelantului și până la 10 Iulie anul 1900, data poliței cu care numitul apelant a contractat împrumutul dela intimat, sunt 20 ani, 6 luni și 12 zile adică apelantul nu avea 21 ani împliniți și deci, în acest caz, rămâne stabilit că în momentul când dănsul a contractat împrumutul cu polița în cestiune, era încă minor;

Considerând că legiuitorul prin art. 950 din codul civ. aliniatul 1, a prevăzut că minorii sunt necapabili de a contracta, iar prin art. 1157 acelaș cod, prevede că minorele poate exercita acțiune în resciziune pentru simpla leziune contra ori căreia conveniunii, și în speță fiind cert că polița cu data 10 Iulie 1900 este dată de apelant în timpul când dănsul era încă minor, apoi pe baza art. 950, al. 1 din codul civ. dănsul era incapabil de a contracta acel împrumut și ca atare polița în cestiune nu poate fi valabilă contra sa, întru cât și din art. 345 din codul comercial se vede în mod lămurit că cambia semnată de incapabili nu e valabilă de cât în privința persoanelor capabile care au semnat-o;

Considerând asemenea că din combinațiunile art. 1157 și 1164 din codul civil, prin care legiuitorul a prevăzut că minorii pot exercita acțiune de resciziune, pentru simple leziuni contra angajamentelor lor, a mai prevăzut tot deodată prin acest ultim articol, că minorii nu pot întoarce nici ceea ce au primit în urma acestor angajamente, de cât cu o singură condițiune, adică cu aceia de a se proba că ei au profitat de ceea ce li s'a dat, și astăzi în instanță intimatul nu a făcut și nici nu a cerut ca să facă o asemenea probă adică cum că apelantul a profitat în timpul minorității sale de suma de bani ce i-a împrumutat.

Pentru aceste motive, admite, apelul, etc.

(ss) Th. Ant. Brăiloiu, N. G. Alexandrescu.

p. Grefier (s) Th. Zamfirescu

TRIBUNALUL JUDEȚULUI FALCIU

Audiența de la 13 Iunie 1907

Președenția D-lui I. M. GAVRILESCU, Președinte

Sentința civilă No. 135

Anica N. Buzincu cu Ruxanda Teodorașcu

Copii naturali. — Legitimarea lor. — Modificarea art. 304 C. civil. — Aplicarea dispozițiunilor articolului modificat cu putere retroactivă, tuturor copiilor născuți chiar înainte de modificare. — (Art. 304 C. civil).

In vederea modului cum este redactat art. 304 C. civil în urma modificării din 1906, și ținând seama și de scopul urmărit de legiuitor, urmează a considera dispozițiunile aceluși articol ca având putere retroactivă și aplicabil tuturor copiilor naturali născuți chiar înainte de modificarea adusă art. 304, și legitim țî fie prin actul lor de naștere, fie prin act autentic, sau chiar prin actul de căsătorie al părinților.

Tribunalul,

Având în vedere acțiunea intentată de către Anica N. Buzincu cu consimțământul soțului ei Niculae Buzincu, din Oteleni, comuna Hocenii, contra Ruxandei V. Toderășcu, Vasile și Macarie Toderășcu din comuna Schiopeni, prin petiția înregistrată sub No. 1228/94, prin care în calitate de fiică legitimă a lui Vasile Toderășcu revendică 29 stânjeni pământ arabil situat în comuna Schiopeni;

Având în vedere actele aflate la dosar și susținerile părților;

Considerând că, în fapt, din toate aceste rezultă următoarele:

Pe urma lui Vasile Toderășcu căsătorit legitim cu Ruxanda Sălcianu, extractul de pe actul de căsătorie No. 5 a comunei Schiopeni din 8 Februarie 1873 a rămas treli moștenitori: reclamanta Anica N. Buzincu căsătorită cu Niculae Buzincu, Vasile și Macarie Toderășcu; primul Vasile născut la 8 Noembrie 1870, extractul de pe actul de naștere No. 35 a comunei Schiopeni, secundul Macarie născut la 15 Maiu 1872, extractul de pe actul de naștere No. 15 a primăriei comunei Schiopeni, acești doi născuți anterior căsătoriei părinților lor Vasile și Ruxanda Toderășcu;

La 1894 Februarie 5 Anica N. Buzincu cu consimțământul soțului ei intentă acțiune în revendicare a celor 29 stânjeni pământ rămași, pe urma defunctului Vasile Toderășcu părintele ei, chemând în judecată pe Ruxanda V. Toderășcu și pe Vasile și Macarie Toderășcu în stăpânirea cărora se află pământul acesta;

Prin jurnalul No. 1530 din 29 Martie 1894, Tribunalul admite o cercetare locală cu marturi spre a se stabili dacă terenul ce se revendică este rămas pe urma defunctului Vasile Toderășcu și dacă se deține de părâți, ceia-ce se constată din cercetarea locală efectuată prin procesul-verbal din 10 Iunie 1894;

Procesul rămâne în această stare până la 7 Februarie 1907 când Niculae Buzincu, ca tutor al minorilor rămași pe urma soției sale Anica, care intentase acțiunea prezentă, autorizată fiind de consiliul de familie prin petiția înregistrată la No. 1701, redeschide procesul contra lui Vasile și Macarie Toderășcu, mama lor fiind și dănsa încetată din viață;

Reclamantul susține că părâții pe nedrept stăpâniră pământul ce se revendică, de oare-ce fiind născuți înainte căsătoriei părinților lor și nelegitimați de acestia prin căsătoria subsequentă, cum prevede art. 304 codul civil modificat, urmează a fi considerați ca copii naturali și ca atare excluși de la succesiunea părintelui lor;

Părâții să opun, pe motiv că în urma modificării adusă de legiuitor art. 304 C. civil, recunoașterile făcute prin actele de naștere anterioare căsătoriei părinților, sunt suficiente ca să îi indrituească a lua parte la moștenirea părinților lor;

Având în vedere că este pe deplin stabilit că pământul ce se revendică aparține lui Vasile Toderășcu pe urma căruia au rămas; că de asemenea acest pământ se află în stăpânirea părâților;

Considerând că legiuitorul din spiritul de înaltă dreptate față de copii naturali și în dorința de a-i legitima pe cât mai mulți, în modificarea adusă în 1906 codului civil relativ la actele stării civile, a prevăzut prin art. 304 C. civil puțința ca copii naturali născuți în afară de căsătorie, să fie legitimați de părinții lor, fie prin actul de naștere, fie printr'un act autentic, fie chiar prin actul de căsătorie al părinților, spre deosebire de vechiul text al aceluiaș articol după care legitimarea era valabilă numai când era făcută prin însuși actul de căsătorie;

Având în vedere modul de redactare al art. 304 C. civil cum și scopul urmărit de legiuitor în modificarea adusă acestui text, urmează a fi considera ca având putere retroactivă și aplicându-se tuturor copiilor naturali, născuți chiar înainte de modificarea adusă art. 304 C. civil și legitimați fie prin actul lor de naștere, fie printr'un act autentic, sau chiar prin actul de căsătorie al părinților (Casație secția I, Curierul judiciar No. 39/907);

Că, întru cât din actele de naștere ale părâților Vasile și Macarie Toderășcu rezultă că au fost legitimați de părinții lor, cu toate că această legitimare nu se vede și în actul de căsătorie, conform cu cele mai sus expuse, legitimarea este perfectă, și părâții urmează a fi considerați ca fiți legitimi a lui Vasile Toderășcu și, ca atare, au a veni în concurență cu sora lor de pe tată Anica N. Buzincu la succesiunea autorului lor comun defunctul Vasile Toderășcu;

Că, așa fiind, acțiunea în revendicare îndreptată de

Niculae Buzincu în calitate de tutore al minorilor rămași pe urma defunctei sale soții Anica N. Buzincu contra pârâților este neîntemeiată, și dar urmează a se respinge rămânând a face o acțiune de împărțeală conform art. 669 și 728 C. civil;

Pentru aceste motive redactate de d-l supleant M. Brăileanu, în unire cu concluziunile d-lui procuror, Tribunalul, respinge, etc.

(ss) I. M. Gavrilescu; M. Brăileanu.

TRIBUNALUL DOLJUI, SECȚIA I

Audiența de la 23 Ianuarie 1907

Președenția d-lui AL. RADIAN, Prim-președinte

Sentința Civilă No. 63

Iosif Marcon cu șeful biuroului pentru marcarea obiectelor de metale prețioase

Metale prețioase. — Controlul asupra lor. — Bănuiala agentului că obiectul declarat ca aur, ar conține înăuntru alte metale inferioare. — Dreptul său d'a tăia obiectul în prezența proprietarului obiectului.

Constatarea contravențiunii. — Pedepsa — Modul de aplicare al amendei. — (Art. 18 și 22 din Legea pentru înființarea controlului asupra obiectelor prețioase; art. 193 al. 8 legea generală a vămilor)

Când agentul verificator bănuiește că unul din obiectele prezentate la verificare și declarate că sunt de aur sau argint, ar conține înăuntru alt metal de cât acela care e declarat, are dreptul ca să taie obiectul și aceasta în prezența proprietarului obiectului.

Când, în urma controlului se constată contravenția, proprietarul obiectului trebuie să fie supus la pedeapsa prevăzută de art. 22 din legea pentru înființarea controlului asupra obiectelor fabricate din metale prețioase, al cărui mod de aplicare este prevăzut de art. 193 al. 8 din legea generală a vămilor.

Tribunalul,

Asupra apelului făcut de Iosif Marcon, contra procesului verbal cu No. 6 din 29 Noembrie 1906, încheiat de Radu Negru chimist-verificator șef al biuroului din Craiova pentru marcarea obiectelor fabricate din metale prețioase prin care proces-verbal aprobat de d. Ministru de Finance, numitul apelant se află condamnat să plătească amenda prevăzută de art. 193 aliniatul 8 din legea generală a vămilor, suma de lei cinci sute pentru că numitul apelant care este ceasornicar-bijutier domiciliat în orașul Râmnicu-Vâlcea, prezentând la verificarea și marcarea obiectelor de aur pe cele ce posedă, între acestea s'a găsit și un lanț colier, declarat de aur pe cele cu titlu de 12 carate compus din inele goale în interior făcute dintr-o placă subțire de aur, iar din distanță în distanță golul inelelor fiind umplut cu sârmă masivă de cupru în loc de a fi cu totul de aur;

Având în vedere actele cauzei și susținerile părților;

Având în vedere că procesul-verbal apelat se întemeiază pe articolul 18 și 22 din legea pentru înființarea controlului asupra obiectelor fabricate din metale prețioase și pe articolul 193 aliniatul 8 din legea generală a vămilor;

Având în vedere că după dispozițiunile articolului 18 mai sus vorbit, dacă agentul de control are bănuială că un obiect declarat că este fabricat din aur sau argint, ar conține înăuntru aramă, fer sau alte metale comune, el va putea să-l taie în prezența pro-

prietarului; constatându-se contravenția, proprietarul va fi supus la pedeapsa prevăzută de articolul 22 din citata lege care prevede pedeapsa potrivit articolului 193 aliniatul 8, din legea generală a vămilor în care se arată modul de aplicare al amendei;

Considerând că, în speță, din procesul-verbal apelat se constată că numitul apelant i s'a aplicat amenda de cinci sute lei pentru că lanțul în contravenție a fost găsit la verificare, de către agentul de verificare, că conține înăuntru aramă;

Considerând, că este cert, că ori de câte ori un obiect din cele prezentate la verificare și declarate că sunt de aur sau argint, este bănuț de verificator că conține alt metal decât acela care e declarat, agentul este îndrituit conform art. 18 ca să taie obiectul, în prezența proprietarului obiectului și constatând contravenția, proprietarul să fie supus la pedeapsa de care vorbește articolul 22;

Considerând însă că în speță cum rezultă iarăși din procesul-verbal apelat, faptele s'au urmat alt-fel de cum prevede articolul 18;

Or, de către apelant se prezintă o factură din care se vede că proprietarul lanțului căzut în contravenție este D. Wormser, fabricant de orologerie, bijuterie și altele, din București, cel care în zisa factură declară lanțul în discuțiune ca fiind de aur;

Apelantul Iosif Marcon primește lanțul spre vânzare conform declarațiunii lui D. Wormser ca fiind de aur și tot ast-fel este depus spre verificare;

Deci în cazul acesta cel care cade în contravențiune este D. Wormser care de la început a declarat lanțul ca fiind de aur;

Că, dar, conform articolului 18, D. Wormser trebuia să asiste la verificare; însă, cum rezultă din procesul verbal apelat, numitul n'a fost față la verificare și lanțul n'a fost tăiat în prezența sa;

Că ast-fel fiind, apelantul nu poate să fie răspunzător de o contravenție care cade în sarcina lui D. Wormser; și tribunalul în asemenea împrejurări găsind apelul lui Iosif Marcon de fondat urmează a-l admite, a infirma procesul-verbal apelat, apărându-l ast-fel de amenda la care e condamnat;

Pentru aceste motive, Tribunalul admite apelul, etc
(ss) Al. Radian, T. Măldărescu.

JUDECATORIA OCOLULUI VRANCEA (Putna)

Audiența de la 18 Decembrie 1906

Ion Bașcu cu Ion Ionașcu

Carte de judecată No. 900

Interogatoriul în materie cambială. — Clausa ilicită în o cambie. — Neaplicarea repetițiunii în cazul unei poliți cu clausă ilicită. — (Art. 349 c. com. art. 1636, 1638 C. civ.)

1. În materie comercială, în cazul prevăzut de art. 349 Cod. com., interogatoriul luat părții creditoare fiind de o grabnică soluțiune poate fi primit, mai ales când poate fi luat în ședința în care e propus.

2. Causa convențiunii fiind ilicită, — a ea convențiune nu poate produce nici un efect, chiar dacă o lege specială cum e legea comercială, i-ar da o acțiune —, însuși substanța convențiunii fiind viciată.

3. Polița cu clausă ilicită nu poate da creditorului excepția art. 1638 C. civ., adică repetițiunea platnicului de bună voie — căci ea nu presupune o plată cum presupune or ce poliță, ci numai o promisiune de plată, din partea debitorului.

Judecata,

Asupra acțiunii pornită de Ion Baci prin care cere ca să i se plătească suma de 50 lei, dați cu o poliță pârâtului Ion Ionașcu;

Având în vedere că pârâtul opune poliței semnate de

dânsul obiecțiunea că ea a fost subscrisă în urma unei prinsori făcute cu reclamantului, care pierzând n'a mai voit să i restituie polița;

Având în vedere că părătul pentru a 'și dovedi alegațiunea se referă la măturisirea părții reclamante, cerând să i se ia interogatoriul;

Considerând că legiuitorul comercial, în principiu, prin art. 349 C. com., decide că debitorul unei cambii, nu poate să opună ca mijloace de apărare, afară de excepțiunile de forma titlului, de cât acelea ce sunt personale creditorului cu condițiune ca ele să fie lichide și de o grabnică soluțiune, și în or-ce cas întemeiate pe o probă scrisă. Aceasta însă nu înseamnă că sunt excluse, or-ce alte mijloace de dovedire, afară de proba literară, ci numai subliniază intenția legiuitorului de a exclude cele-lalte probe într-un atât, într-un cât prin admiterea lor s'ar temporisa cauza, aducând un prejudiciu cambiei ca instrument de circulație pe piață; și cum proba literară este în intenția legiuitorului, acea care ar da o soluție mai grabnică unei excepțiuni ridicate eventul de debitorul cambiei, aceasta primează în articolul citat, excluzând cele-lalte dovezi cari ar tardiviza cauza. Aceasta nu înseamnă că or-ce altă dovadă afară de proba literară, chiar dacă ar produce același efect instantaneu este exclusă. Deci interogatoriul propus părții creditoare fiind de o grabnică soluțiune, poate fi luat, mai ales când el poate fi luat chiar în ședință când e propus;

Considerând că din interogatoriul părții creditoare, reese că dânsa nu tăgăduiește sursa din care isvorăște obligațiunea bănească cuprinsă în polița, menținând alegația făcută de părât că polița ar decurge din o prinsoare făcută între ei;

Având în vedere că dacă legiuitorul dă un caracter limitativ excepțiunilor ce se pot opune unei cambii, aceasta nu înseamnă că oprește să i se opună excepțiunile ce ating însuși substanța cambiei;

În adevăr, dacă poliței i se dă de legiuitorul comercial oare cari prerogative, îngrădind-o și cu o sumă de restricțiuni, aceasta este reclamată prin natura afacerilor și trebuințelor comerciale, care cere un instrument de credit ușor circulabil și la îndemâna or-cui: aceasta nu ridică poliței, caracterul ei primordial de obligațiune supusă condițiunilor ce guvernează materia contractelor;

Având în vedere că deci, pentru ca polița să poată avea tăria legală și să poată fi ocrotită de o acțiune proprie, trebuie să îndeplinească condițiunile substanțiale proprii or-cărei convențiuni cerute de dreptul comun pentru validitatea ei, cu restricția ca dovada acestor viții să se facă urgent conform legii comerciale;

Considerând că legiuitorul civil, refuză or-ce acțiune pentru plata unei datorii rezultând din joc și prinsoare, considerând-o ca contrară ordinii sociale, prin desechilibrul economic ce l'ar pricinui acei cari ar căuta să se sustragă unei munci perseverente și disciplinate, necesară economic și sociale, în schimbul unui câștig ușor și factice;

Considerând că însuși cauza convențiunei fiind ilicită, — ea nu poate produce nici un efect, chiar dacă o lege specială cum e legea comercială iar da o acțiune care să i poată folosi — însuși substanța obligațiunei fiind vițială;

Considerând că polița prezentată prin ea însăși, nu poate fi considerată ca o plată cum presupune or-ce poliță, ci numai o promisiune de plată din partea debitorului deci nu se poate prevala creditorul de excepțiunea art. 1638 C. civ., ci fiind numai o promisiune de plată întră deci în prevederile art 1635 C. civ., care prohibe asemenea debite;

Că deci însuși cauza convențiunei constatată prin poliță fiind vițială ea nu poate da o acțiune reclamantului, și deci urmează ai se respinge acțiunea.

(s) Judecător Const Georgescu.

SOCIETATEA DE SALVARE

ȘI DE

Primele ajutoare în cazuri de accidente

Datorită inițiativei și stăruinței neobosite a d-lui Profesor Dr. N. Minovici s'a constituit, în București, la 15 Aprilie a. c., «Societatea de salvare și de primele ajutoare în cazuri de accidente».

Consiliul acestei societăți se compune din: D-nele Contesa de Roma, președintă; D-na Elena C. Bălăceanu și D-l Profesor Dr. I. Cantacuzino, vice-președinti; D-na Maria T. Ionescu, secretară; D-l Dr. N. Minovici, medic-director; D-nele: Lucia Greceanu, Susana Socec, Theodora Dumitrescu-Cazzavillan, Aristia Disescu, Natalia Florescu, Maria Stănculeanu și D-nii: Primarul Capitalei, Prefectul Poliției Capitalei, Medicul Șef al Capitalei, Colonel Al. Socec, Dr. Costinescu și Emanoil Pantazi, membri.

Scopul societății este arătat în § 2 din statute, care zice:

„Societatea de Salvare are de scop:

a) — În primul rând — A da ajutor grabnic tuturor persoanelor cărora li s'a întâmplat vre-un accident, ziua sau noaptea, pe stradă sau în casă, cum de exemplu: în cazuri de accidente de tot felul: de trăsuri, căruțe, tramvay, automobile, biciclete, drum de fier, etc.; — în cazuri de accidente întâmplate în fabrici și ateliere industriale, în teatre, localuri de petreceri, întruniri, revolte, războaie, panici, parazi; — în cazuri de inundații cutremure, incendii, trăsniiri, prăbușiri de edificii; — în cazuri de îmbolnăviri subite pe stradă, cum bunăoară: accese de epilepsie, histerie, sincope, etc.; — în spânzurare, înecare, în cazuri de otrăviri, — cu un cuvânt, în toate acele cazuri unde viața individului este în primejdie, survenită brusc și care cere intervențiunea grabnică, umanitară, medicală.

b) — În al doilea rând — Societatea va efectua transportul dintr'un loc într'altul al bolnavilor atinși de boli necontagioase, întrucât felul boalei lor necesită un vehicul special de transport și o atențiune deosebită. Ast-fel, acești bolnavi vor fi transportați de acasă sau din gară la vre-un Spital sau Sanatoriu și vice-versa; sau de a-i transporta dintr'o casă într'alta, în interiorul orașului.

În același fel se va proceda și cu femeile însărcinate cărora le-a venit timpul să nască.

c) — În al treilea rând — Societatea va fi la dispoziția bolnavilor slăbiți și convalescenți cari ar dori — în urma prescripțiunei medicului curant, — de a face vre o preumblare afară din oraș, oferindule ambulanțe sistematice în cari vor putea sta culcați orizontal.

d) — În al patrulea rând — De a transporta bolnavi atinși de boale contagioase, dar numai atunci când mijloacele Societății îi vor permite.

e) — În al cincilea rând — În cazuri de mari nenorociri, întâmplare în apropierea Capitalei, ca: incendii, inundații, deraieri de drum de fier, etc., Societatea va putea trimite imediat o echipă de salvare, la locul dezastrului. Dacă mijloacele îi vor permite, Societatea va putea interveni, în mod excepțional însă, și mai departe, în alte localități din țară și chiar din străinătate.

f) — În al șaselea rând — De a veni, în caz de război, în ajutorul Societății «Crucea Roșie din România», cu tot personalul și materialul de care va dispune, — dar numai în ceea ce privește orașul București.

Un regulament, anume întocmit, va arăta modul de funcționare al Societății, pentru fie-care din cazurile de mai sus.

Societatea Salvarea și are sediul actualmente în frumosul azil «Theodora L. Cazzavillan» de pe Căminul Vămboviței, unde i s'a pus la dispoziție *gratuit, timp de un an*, întreaga aripă dreaptă a edificiului.

Întreg mobilierul, ales cu mult gust, este adunat de d-l Dr. N. Minovici de la diferite case comerciale și industriale ale căror nume le vom publica în numărul viitor, în care vom arăta mijloacele de care dispune această societate și modul cum ea funcționează.

Isco.